

UČITELJSKI TOVARIŠ

Glasiilo jugoslovanskega učiteljstva

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati samo na naslov:

Uredništvo Učiteljskega Tovarisha
v Ljubljani, Frančiškanska ul. 6.

Rokopisov ne vračamo.

Vse pošiljatve je pošiljati franko.

Učiteljski Tovarish izhaja vsak četrtek pop.
Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje.
Vse leto velja . . . 40— K
pol leta 20— " "
četrt leta 10— " "
posamezna številka po 80 vin.

Za reklamne notice, pojasnila, poslana, razpise služb je plačati po 60 vin. za vsako petit-vrsto. Priloge stanejo poleg poštnine še 45 K.

Telefon uredništva
štev. 312.

Za oznanila je plačati od enostolpne petit-vrste, če se tiska enkrat . . . 90 vin.
" " " dvakrat . . . 80 " "
" " " trikrat . . . 50 " "
za nadaljnja uvžčenja od petit-vrste po 40 vin.
Oznanila sprejema Učiteljska tiskarna.

Članstvo Zaveze jugoslovanskega učiteljstva ima s članarino tudi že plačano naročnino, torej ni treba članstvu naročnine posebe plačevati.

Naročnino, reklamacije, t.j. vse administrativne stvari, je pošiljati samo na naslov:

Upravništvo Učiteljsk. Tovarisha
v Ljubljani, Mestni trg št. 17/III.

Poštni čekovni urad št. 11.197.

Reklamacije so proste poštnine.

Regentu Aleksandru pozdrav!

V imenu vsega učiteljstva, ki širom slovenskega dela Jugoslavije pripravlja bodoči rod, da zagospoduje na naši zemlji, kličemo regentu Aleksandru srčno pozdravilo v trenutku, ko stopa med svoj narod in na svoja tla! —

Vsi tisoči šolske mladine, ki radostno in ponosno vzklika dobrodošlico mlademu svojemu vladarju — glej, vsi ti so iz naših šol! Šele drugo šolsko leto se nagiblje h koncu, odkar svobodno dihamo pod vladu Karagjorgjevičev, pa je naše vzgojno in prosvetno delo že obrodilo s plemenitimi plodovi. Ni med našo šolsko mladino nikogar, ki bi mu srce ne gorelo za veliko našo domovino, ki bi ne poznal zgodovine našega suženstva, našega osvobojenja in našega ujedinjenja. In ne moglo bi učiteljstvo dati šolski mladini tega, kar danes bogato krasi in visoko dviga v krepostih in v lepoti njene duše, ako bi samo ne bilo lepo in krepostno v svojem nestrannem svetu. Naše učiteljstvo stoji na čelu kulturnih delavcev, ki grade trdne, vekotrajne temelje Jugoslaviji!

V regentu Aleksandru, ki prihaja v imenu svojega junaškega očeta kralja Petra, gledamo predstavnika našega narodnega jedinstva in naše državne misli. Ne pripogiblremo pred njim tresočih kolen v robstvu in hlapčevanju, temveč ga samozavestno in ponosno pozdravljamo kot sina tistega naroda, ki smo mu sinovi tudi mi; pozdravljamo ga v zavesti, da priznava in uvaža naše prosvetno delovanje in da je z nami vred prepričan o mogočni in sijajni bodočnosti naše domovine, ki ji leto za letom čil in kreposten naraščaj dovajajo naše šole! V naših šolah in z našim delom se neprestano pomlaja in jači naš rod: iz studentev zdravega življenja žubori mlada moč, ki se steka v veličino naših duševnih vrlin in tvorne sile!

Na prvem pohodu regenta Aleksandra po Jugoslaviji so najiskrenejši oni pozdravi, ki mu jih pošilja naša mladina. V njegovi mladosti gleda utelešeno svoje hrepenenje po slavnih činih, gleda lepoto in zornost svoje domovine, gleda brata iste matere, ki jo ljubi vdano in resnično, kakor mladino šola uči, da mora ljubiti domovino — ne samo s prazno besedo, temveč z živim dejanjem in s krepostnim življenjem! Pred to mladino stoji nje učiteljstvo: v novo dobo odpira pota novemu rodu, ki ve, da sebi živi na lastni zemlji, da dela za skupnost in zase — telesno jaka, duševno

plemenita! Nimamo in ne rabimo drugega plemstva razen onega, ki ga daje moč duha in sila telesa vsemu narodu! V plemenitem, kulturnem delu našega učiteljstva, ki je namenjeno in posvečeno narodu kot celoti, se kuje prosvetno orožje naših bodočih borb s kulturnimi sosednimi narodi!

Iz mraku, žalosti in trpljenja prihaja Aleksandrova pot v sedanje dneve, ki se nad njimi popenja kupola naših uresničenih sanj. Ta kupola raste iz krvi in grobov: spomeniki žrtvovanja za svobodo in življenje! Onkraj sijaja in vzhičenja teh trenutkov — mrak, žalost in trpljenje! Gospodstvo polje, bleskovitost goriškega solca in razbesnela pena Jadrana — hočete li novih spomenikov žrtvovanja za svobodo in življenje?! In ako prihaja ena pot iz mraku, žalosti in trpljenja do uresničenih sanj — ali ne gre junaštvu bodočih dni isto plačilo, ker hoče in mora samo to, kar zahteva pravica?! Naše šole uče, da je vse naše, koder naši bratje žive; zato so naše šole orožarnice, kjer se napajajo duše z voljo in vztrajnostjo, potrebno boroem pravice, svobode in življenja! Sleherni dan odmeva iz mladih duš zaprisega:

Domovina vedno mislim náte
in na neosvobojene brate!

Blagoslovljen bodi Tvoj prihod, regent Aleksander, sin junaka Petra iz slavnega rodu Karagjorgjevičev! Vladar po svobodni volji narodovi! V svojem jeziku Te pozdravljamo, s plameni slovenskih src Te objemamo! Predstavnika našega narodnega ujedinjenja in naše državne misli! Kaj hoče slovenski del jugoslovanskega učiteljstva? Hočemo, da se vse učiteljstvo naše države spoji v mogočno, enotno kulturno silo, ki bo zavestno, namenoma in hotoma vzgajala in učila svobodne državljane v vseh čednostih, krepostih, znanostih in spretnostih, ki so bistveni in sestavni deli vseobče naše moralne in materialne kulture! Hočemo zavestnih, prosvetljenih državljanov, ker smo prepričani, da je moč, slava, bodočnost in blaginja domovine samo v državljanih. Oni so stebri demokratične države, a temelji tem stebrom naj bodo naše šole! Hočemo biti kulturni delavci, ki se zavedamo svojih svetih dolžnosti, a ki se zavedamo tudi svojih pravic! Jaki v sebi hočemo dajati domovini in narodu to, kar imamo in vzmoremo najlepšega in najboljšega. Živeti hočemo, da delamo; delati hočemo, da živimo! To je naše poklonstvo današnji dan, ko stopa regent Aleksander med svoj narod in na svoja tla!